

Vaartocht zomer 2014 met de Dana en de Kluit (deel 2)

Hennie & @Iwine Berger

We passeren Sedan en tot en met de sluis van Remilly gaat het prima. Bij de sluis van Mouzon loopt het minder goed af.....

Omdat de mogelijkheden om vast te maken ook hier beperkt zijn, besluit Alwine, zoals we wel vaker doen, de sluistrap op te klimmen om de lijnen op de kade aan te pakken van beide boten. Vastgemaakt aan de sluistrap klimt zij naar boven. Maar helaas grijpt zij mis als ze van de trap op de kade wil klimmen en buitelt ruim 2 meter naar beneden met achterhoofd op stalen rand van ons schip. Deze nare val krijgt zij niet bewust mee, want de wereld wordt even zwart. Als zij bijkomt is er een en al bedrijvigheid. Voor dat we het weten is ze helemaal geprepareerd om naar het ziekenhuis vervoerd te worden. Maar voor dat dit kan gebeuren moeten we nog omhoog geschut worden. Anneke gaat mee in naar het ziekenhuis in Sedan. De schippers varen de boot naar het haventje van Mouzon, net achter de sluis en komen later met een taxi naar het ziekenhuis. Alle complimenten voor de sluiswachter, een geluk dat deze sluis bemand was, en de pompiers die zo voorvarend en snel ter plekke waren. Via de sluiswachter krijgen Hennie en Johannes het adres van ziekenhuis waar naartoe de dames vervoerd zijn. Het is bizar als je ineens op de eerste hulp van een Frans ziekenhuis ligt. Er worden foto's en een scan gemaakt en er wordt verder onderzoek gepleegd. Uiteindelijk valt het allemaal mee en met een nekkraag en een recept voor pijnstillers en het advies om de komende 5 dagen rustig aan te doen kan Alwine het ziekenhuis dezelfde middag weer verlaten.

Terug bij de boot, besluiten we toch een hapje buiten de deur te gaan eten, want de eetlust is er niet door bedorven. We eten echt culinair in restaurant Les Echevins. 's Nachts komt het besef wat me is overkomen en ik slaap slecht

door een gevoelige nek en achterhoofd. Maar de volgende dag gaat het door gebruik van de medicijnen steeds beter.

Andere schippers die van het incident gehoord of het gezien hebben komen met allerlei adviezen hoe we voortaan de sluisen moeten nemen, zonder op trapjes te klimmen. Onze schippers schaffen via een plaatselijke smid een haak aan en maken hier een landvast aan. Veel adviezen proberen we op ons vervolgetraject uit, maar er blijken ook onzinnige bij te zitten. Hoe dan ook, je moet de beste manier vinden, die past bij boot en bemanning. We spreken met elkaar af niet meer de steile sluisstrappen op te klimmen.

Na goed overleg besluiten we woensdag toch verder te varen, we maken korte tochten, Alwine vaart de Kluit de sluisen in achter de Dana aan. Hennie doet het matrozenwerk. Zo heeft elk nadeel ook een voordeel, Alwine krijgt door noodzaak meer lef om zelf de nauwe sluisen in te varen. Wij leggen alleen op de middenbolder aan, Alwine blijft achter het roer en maakt gebruik van boegschroef en hekschroef om in de woelige sluiscolken de boot in bedwang te houden. Wij worden steeds meer bedreven in het opgooien van de lijnen om de bolder op de hoge kade, waar

een mooi Fries woord voor bestaat "gatsjetûk" letterlijk vertaald: handig, bedreven in het vinden van gaten, dus deze kreet klonk herhaaldelijk triomfantelijk door een sluiskolk. Na 25 kilometer en weer een aantal sluizen leggen we aan in Stenay. De schippers gaan weer op zoek naar een nieuwe sluishaak. Want de haak, gemaakt door de smid in Mouzon heeft het bij de Dana na een aantal sluizen alweer begeven.

Na een regenachtige vaardag te hebben gehad, schijnt bij vertrek uit Stenay weer volop de zon. Soms hebben we geluk dat er volk op de sluismuur staat, zodat de lijnen aangepakt kunnen worden, hoe dan ook, het vermijden van klimmen op de trapjes kunnen we blijven handhaven. Soms varen we in een gekanaliseerd gedeelte van de Maas oftewel de Meuse en zien de natuurlijke loop als een brede beek er naast lopen, en het kanaal als een waterval aan de zijkant er in lopen. Op de kaart wordt het aangeduid als "Traverse délicate" als je deze waterval passeert.

We leggen aan in het kleine haventje van Consevoye. Na een wandeling zien we vlak bij de haven Auberge Lorraine met voor de ingang de uitnodiging om 's avonds gebruik te komen maken van een buffet ad € 13,50 pp. Dat spreekt ons wel aan. Zoals verwacht is het erg eenvoudig, de dunne worstjes lijken wel erg nietig in een grote berg aardappelpuree!

Van het thuisfront krijgt de bemanning van beide boten bericht, dat men graag met Pinksteren wil opstappen. De weersvooruitzichten zijn prima, zeg maar bloedheet. We varen vrijdag 6 juni naar Verdun. Op deze route komen ons drie spitsen tegemoet, met het steeds smaller wordende vaarwater is dit passen en meten. Rond het middaguur zijn we in Verdun, en het is knap druk aan de steiger. Wij verzoeken een schipper die ruim ligt, wat naar voren te verkassen, zodat wij achter aan kunnen

sluiten. Het blijkt een zeer welwillende Australiër te zijn. Dana is inmiddels afgemeerd in het midden van de steiger. Wij liggen aan het eind, met een prachtig zicht op de fontein, een prachtige plek om opstappers te ontvangen.

Van vrijdag t/m maandag verblijven we in Verdun. Zaterdag komen de opstappers. Zondag gaan we op pad om wat op te steken van de geschiedenis van Verdun. Met name in de eerste en tweede wereldoorlog is hier en in de omgeving veel gebeurd. Het busje dat gepland stond voor een rondrit komt helaas niet opdagen. Wij besluiten een stadswandeling te maken en gaan uiteindelijk met de auto naar het Ossuarium van Douaumont waar de resten van onbekende soldaten zijn geborgen en vele namen zijn opgetekend van hen die het leven gelaten hebben tijdens deze oorlogen. Om dit imposante gebouw heen vele velden met witte kruizen en de rode roos ervoor. Zeer indrukwekkend en beklemmend.

's Avonds gaan we met z'n tien eten op de kade bij Verdun, heel gezellig en het smaakt voortreffelijk. We kunnen tot laat genieten van het mooie weer.

De volgende dag brengen we nog een bezoek aan Chateau des Monthairons. Een mooie wandeling op dit landgoed met tot besluit een heerlijk kopje koffie op het terras. Het bezoek vertrekt weer huiswaarts en wij maken tijdens het nuttigen van een pizza weer vaarplannen voor de volgende dag.

Dinsdag 10 juni vervolgen wij onze reis. Het is wederom bloedheet. De Dana heeft geregeld te kampen met koelproblemen, vooral in ondiep water. Ook blijkt dat het alarm bij niet al te hoge temperatuur al af te gaan. Diverse keren zet Johannes de dekwaspomp erop. We leggen in St Michiel aan op het enige vrije plekje en moeten dubbel liggen. Morgen is het feest want dan is Hennie jarig!

Woensdag 11 juni wordt er gefeliciteerd en getrakteerd, Hennie krijgt een hengel cadeau en een doos sigaren. Maar we gaan er een lange vaardag van maken, we willen nu zo snel mogelijk op de Moezel zijn. Een mooie vaardag, libelles gebruiken onze boot als uitrustplaats, achter elkaar dalen ze neer op de reling. Wij leggen even aan in Commercy, daar is een supermarkt aan de kade, handig om wat in te slaan. Na nog wat sluizen genomen te hebben, bereiken we het hoogste punt van onze reis, dus weer een hoogtepunt voor Hennie op zijn verjaardag. Dan varen we op Canal de la Marne au Rhin (ouest). Om 17.00 uur leggen we aan in Pagny. We gaan eten bij La Favorite, een echt chauffeurs-restaurant, deze goede eetgelegenheid hadden we nog onthouden van onze reis vijf jaar geleden.

Dinsdag 12 juni vroeg op, de schippers monteren de lampen op de mast, want we gaan vandaag de tunnel van Foug nemen (867 meter lang). De tunnel is wel verlicht volgens de kaart, maar je weet maar nooit in Frankrijk.

Na het nemen van de tunnel gaan we bergafwaarts. Er blijkt weinig water te staan, dus wordt er alleen met een volle sluis geschut. In de eerste sluis passen we er net met 3 boten in. De volgende sluizen passen we er net samen in. Een heel andere ervaring dat opschutten, nu is het zaak om te zorgen dat de lijnen niet klem komen te zitten, zeker als je alleen gebruik kunt maken van je middenbolder, omdat met even zoveel snelheid de sluis leegloopt. Onder het schutten bedenken we allerlei oplossingen om "beklemming" te voorkomen. Beide schippers hebben ondanks het goede opletten het mes moeten gebruiken om ophanging te voorkomen! We passeren Toul en zien veel bekenden van onderweg in de haven liggen. Wij varen door, want we willen naar de Moezel. Om 14.30 uur varen we op de gekanaliseerde Moezel. Om 15.00 uur komt de eerste sluis op de Moezel in zicht met een verval van 4.40 meter. Als het water zakt, verschijnen er allemaal fonteintjes uit de sluismuur, vooral de schipper van de Dana krijgt de volle laag en houdt zijn pak niet droog. Om 17.15 uur leggen we aan op een

zeer idyllisch plekje in Liverdun. Aan een eenvoudige steiger, zonder voorzieningen met een rondzwemmende zwanenfamilie die niet echt blij is met onze komst. De kwakende kikkers geven een voordurend concert. Een zwaan ziet zijn/haar spiegelbeeld in de romp van de schepen en zwemt woest om de boten heen om de gewaande rivaal te verjagen. Al pikkend tegen de romp. De Dana is favoriet, deze glimt het meeste door alle poetsbuurten van Johannes.

Vrijdag 13 juni varen we behoedzaam weg van ons mooie plekje, veel waterplanten omringen de boten, maar we komen zonder problemen weer op de Moezel. We varen vandaag naar Pont à Mousson. Om 14.00 uur leggen we aan in de Port de Plaisance en moeten voor het eerst sinds 10 dagen weer havengeld betalen. We gaan naar het centrum voor boodschappen en andere leuke dingen, slaan lekkere dingen in bij de boulangerie en de traiteur en beleven 's avonds de overwinning van Nederland op Spanje met 5-1, een mooi begin van het WK voetbal.

(wordt vervolgd)

